

Can Xico de l'Òpera

Arenys de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer de la Torre, núm. 2
Emplaçament: Nucli antic

Coordenades:

Latitud: 41.580685132303
Longitud: 2.548566609621
UTM Est (X): 462369
UTM Nord (Y): 4603321

Classificació

Número de fitxa: 08006 - 49
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Any: 1915
Autoria de l'element: Joan Bruguera i Roget
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic
Data aprovació: dc., 18/07/1990 - 12:00
Número inventari: Sí (IPAC)
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 2435421DG6023N0001MQ
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart

Descripció

Casa amb pati davanter, situada a la cantonada d'un carrer de cases de cos, amb façana reculada en relació al carrer. És de planta rectangular i consta de planta baixa i dos pisos. La coberta és de teules àrabs, a dues aigües i el carener paral·lel a la façana principal, que dona al carrer de la Torre.

Té dues façanes vistes: la principal, orientada al carrer de La Torre i la de migdia, orientada al carrer Rafael Pasqual. La façana principal es defineix estructuralment en planta baixa, amb la porta d'entrada i una finestra reixada al costat. En planta pis, amb un balcó amb barana de ferro i a la segona planta, per una galeria de quatre petites obertures en forma de balconada, amb barana de ferro.

La façana de migdia s'estructura amb una finestra reixada a l'alçada de la planta baixa; una finestra amb balconada a la primera planta i dues obertures a la segona planta, igual que les de la façana principal. Totes les obertures es van estrenyent esglaonadament per la part alta i les llindes són lleugerament arquejades.

El parament és llis, arrebossat i pintat d'un color siena ataronjat sobre el qual s'hi han pintat sanefes florals amb un to més fosc damunt les llindes de les finestres i a banda i banda del nom de la casa "CASA XICU DE L'OPERA" sota les obertures de la segona planta. La façana té un coronament amb ràfec de teules.

El pati, amb sòcol de paredat "antic", de davant està tancat per uns pilars, que com la façana, estan decorats amb esgrafiats florals de color, i reixes de ferro.

Observacions:

La va projectar Joan Bruguera i Roget propietari i arquitecte.

El nom li ve del que en fou propietari, en Xicu, que era el cap de la claqué del Liceu.

La casa té un cert aire de "Sezession" Vienesa.

L'Ajuntament edità (BADOSA, Josep i VIADER, Montse; nn.cc) un itinerari on hi figura aquest element.

Història

El nom del carrer li ve d'una torre construïda cap a l'any 1560 que es coneixia com la Torre del Pobre Home o del Prohom. Era una torre de defensa de planta rodona. Les primeres cases que es van aixecar eren conegudes com les cases d'en Xiot, a finals del segle XVI; a la mateixa època que la construcció de l'església i es diu que el van dibuixar destradors o acanadors, que es dediquen a amidar carrers. Per això els veïns es vanten de ser el carrer més recte d'Arenys.

En paraules de Núria Nogueras i Baró, publicades per Maria del Castillo (2006): "El carrer de La Torre comença a la cruïlla del Bisbe Pasqual, anomenat popularment de la Revolució. Abans, però, arribava només fins al carrer de J. Baralt, i a partir d'allà era ocupat per la finca Huerta Jesús, on hi havia, en regim de lloguer, el camp d'esports del Popular, que s'anomenava camp de baix [...] El camp de futbol era tancat

per una paret que anava des d'on hi ha ara can Basilio fins a can Casas, i davant per davant del carrer de la Torre hi havia una porta de ferro forjat, alta i airosa, que li donava un aire d'importància i molt bonic. Bastant després d'acabada la guerra, i ja desaparegut el Popular, es va urbanitzar el solar i el carrer es va allargar fins a les escoles, encara que només en tenien fets els fonaments. La primera caseta que es va construir a l'antic solar com a promoció, la van rifar i en resultà guanyador en Martí Tomàs, que la va llogar a en Santiago Vilagrasa. Després d'aquesta primera caseta, d'una fàbrica i de la bonica torre d'en Calassanç Pi i de la seva esposa, la Maria Tàpies, s'hi va construir l'edifici de l'entitat Joventut Seràfica”.

En el carrer hi ha dues capelletes, una dedicada a Sant Isidre, en el número 1, i l'altra dedicada a Sant Jaume, en el número 9. Els veïns i les veïnes del carrer van adoptar Sant Jaume com a patró del carrer i fan una festa en honor seu el dia del seu natalici o *dies natalis*. Durant la Guerra Civil espanyola (1936-39) es van destruir; però després de la guerra es van refer. Posteriorment se n'aixecà una altra dedicada a la Mare de Déu del Carme, en el número 22.

En aquest carrer hi va néixer Josep Xifré i hi vivia amb els seus pares i els seus tres germans, dos nois i una noia. També hi va néixer, l'any 1813, el jesuïta Joaquim Forn i Roget, que fou rector de la parròquia de Westminster.

Bibliografia

BADOSA, J; DOÑATE, C; MESTRE, F; RABELLA, J; RAMIS, C i RIBA, J.M. (1972). Treball – Inventari sobre el patrimoni artístic-arquitectònic d'Arenys de Mar, segles XVI-XX. Inèdit.

BADOSA, Josep i MILÀ, Salvador (1990). Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. Ajuntament d'Arenys de Mar; Aprovat pel Ple en data 22 de març de 1990.

BADOSA, Josep i VIADER, Montse (nn.cc). *Un recorregut per Arenys de Mar*. Regidoria de Cultura de l'Ajuntament d'Arenys de Mar.

CASSÀ i BARRERA, Joaquim (2015). *Carrers d'Arenys de Mar*. Crea't Edicions.

CASTILLO i RABASCALL, Maria del (2006). El carrer de La Torre. Històries novel·lades d'un tros d'Arenys. Arenys de Mar: Amics del carrer d La Torre.

ESPRIU i MALAGELADA, Agustí (2015). *Aproximació històrica al mite de Sinera*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

PONS i GURI, Josep M. (1999). *Quan nasqué, s'emancipà i s'organitza una vila (Arenys de Mar, 1574-1720)*. Pagès editors i Ajuntament d'Arenys de Mar.

Enllaços d'interès:

[Geoportal del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya](#)

